

“ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ”

ଆଜି ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ପିତା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତ’ ସମସ୍ତେ କାରଣ ଭାଗ୍ୟବିଧାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଭାଗ୍ୟ ତ’ ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ବତଃ ହିଁ ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏମିତିତ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିଛି କିନ୍ତୁ ସେହି ଅଧିକାରକୁ ନିଜପ୍ରତି ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜୀବନରେ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ଏବଂ କରାଇବାରେ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ଏହି ଭାଗ୍ୟରୂପକ ଅଧିକାରର ଅଧିକାରୀ ହେବା ସହିତ ଖୁସି ଏବଂ ନିଶାରେ ରହିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟବିଧାତାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଭାଗ୍ୟବାନ କରିବା— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ନିଶାରେ ରହିବା । ଯେପରି ସ୍ଥୁଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ବାରା ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳଦ୍ବାରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିଶା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ସେହିପରି ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ମିଳିଥିବା ଅବିନାଶୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟରୂପକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ନିଶା ପିଲାମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳଣ ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍ବାରା ସ୍ବତଃ ହିଁ ଦେଖାଯାଉଛି । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟରୂପକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ବରୂପ ଖୁସି ଅଲୌକିକ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଅଟେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଚମକ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ସାରା ବିଶ୍ବରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ନିଆରା ଏବଂ ଅତିପ୍ରିୟ ଅଟେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଭରପୁର ତଥା ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହିବାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ଦୂରରୁ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟରୂପୀ ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ ଚମକିଥିବାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାର ଭାଗ୍ୟ ରୂପକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଧିକାରୀ ହେବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାଳିନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଦୂରରୁ ହିଁ ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ବାରା ସବୁ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ରକ୍ଷାଳିନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକିୟତାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ସାରା ବିଶ୍ବରେ କେତେ ବି ବଡ଼ ବଡ଼ ରକ୍ଷାଳିନୀ ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାଳିନୀ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବିନାଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାଳିନୀବାଲା ଆତ୍ମା ନିଜେ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରିଥା’ନ୍ତି ଯେ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାଳିନୀ ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ବିଶେଷ ଅଟେ । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି ଯେ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ଏକ ଅଲଗା ଅଲୌକିକ ଦୁନିଆର ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତି ହର୍ଷିତ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୋବୃତ୍ତିଦ୍ବାରା ଏଭଳି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକି ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାପ୍ତିର ବାତାବରଣ ବା ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଅନୁଭବ କରିଥା’ନ୍ତି । ଏମାନେ କିଛି ନା କିଛି ପାଉଛନ୍ତି, ବା ମିଳୁଛି ଏହିଭଳି ଅନୁଭୂତିରେ ହଜିଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରିଥା’ନ୍ତି ଯେପରି ତୃଷ୍ଣା ନିକଟକୁ କୁପ ଚାଲିଆସିଛି । ଅପ୍ରାପ୍ତ ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତିର ଆଶାର ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ନିରାଶାର ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଶୁଭ ଆଶାର ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରଦୀପ ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି । ନିରାଶ ଆତ୍ମାକୁ ଆନ୍ତରୀକ ଖୁସିର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଗଲଣି ? ନିଜର ଏହି ଆତ୍ମିକ ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଛ ? ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ବାକାର କରୁଛ ? ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ନା କେବଳ ଭାବୁଛ ଏବଂ ଶୁଣୁଛ ? ଚାଲୁଥିବା-ବୁଲୁଥିବା ଏବଂ ସାଧାରଣ ରୂପରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ଅମୂଲ୍ୟ ହୀରା ରୂପକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାକୁ କେବେ ନିଜେ ବି ଭୁଲିଯାଉନାହିଁ ତ’ ? ନିଜକୁ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା ମନେକରୁନାହିଁ ତ’ ? ଶରୀର ତ’ ପୁରୁଣା ବା ସାଧାରଣ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ମହାନ ଏବଂ ବିଶେଷ ଅଟେ । ସାରା ବିଶ୍ବର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ଜନ୍ମପତ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାତକଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିନିଅ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା କାହାର ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେତେବି ଧନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ, ଶାସ୍ତ୍ରର ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ, ବିଜ୍ଞାନର ଜ୍ଞାନ କୌଶଳର ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ସମ୍ପନ୍ନତା ତୁଳନାରେ ତାହା କ’ଣ ଅନୁଭବ ହେବ ? ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେଣି ଯେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାହ୍ୟ ରୂପରେ ଭରପୁର ଅଟୁ କିନ୍ତୁ ଆନ୍ତରିକ ହିସାବରେ ଖାଲି ଅଛୁ କିନ୍ତୁ ରୂପେମାନେ ବାହାରେ ସାଧାରଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ଭରପୁର ଅଛୁ ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ସମର୍ପଣ ପଣିଆର ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରୁହ । ବାହାରୁ ଯଦିଓ ସାଧାରଣ ଦେଖାଯାଅ କିନ୍ତୁ ସେହି ସାଧାରଣତା ଭିତରେ ମହାନତା ଦେଖାଯାଉ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରି ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ

କର୍ମରେ ସାଧାରଣତା ଭିତରେ ମହାନତା ଅନୁଭବ ହେଉଛି ? ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରିବ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ । ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନେ ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲୌକିକ କର୍ମଧର୍ମା ହିଁ କରୁଛ ନା ଅଲୌକିକ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇ କର୍ମ କରୁଛ ? ଚାଲୁଥିବା ବୁଲୁଥିବା ସମୟରେ ବା ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରାଅ ଯାହାକି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ ଏମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଚେହେରାରେ ଭିନ୍ନତା ରହିଛି ଏବଂ ଦେଖିବା ସମୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝିନପାରିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ମନ ଭିତରେ ଉଠୁ ଯେ ଏମାନେ କିଏ ? କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ରୂପକ ତୀର ସେମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇଆସିବ । ବୁଝିଲ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା । ବାପଦାଦା କେବେ କେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭୋଲାପଣିଆକୁ ଦେଖି ମୁରୁକି ହସୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏତେ ଭୋଲା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଯାହାକି ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କଥାକୁ କେହି ବି ଭୁଲନ୍ତି ନାହିଁ, ତାହା ଭୋଲା ପିଲାମାନେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି, ନଚେତ୍ ନିଜକୁ କେହି କେବେ ଭୁଲିଯାଏ କି ? ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ କେହି ଭୁଲିଯାଏ କି ? ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ କେତେ ଭୋଲା କୁହାଯିବ ? ୬୩ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଲଟା ଜ୍ଞାନକୁ ଏତେ ପକ୍କା କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାକି ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ଭୁଲିଯାଅ, ତେବେ ବି ଭୁଲୁନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଥାକୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ କେତେ ଭୋଲା କୁହାଯିବ ! ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତ୍ରାମାରେ ଏହିଭଳି ଭୋଲାମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ ହିଁ ମୋର ପାର୍ଟି ରହିଛି । ତେବେ ବହୁତ ସମୟ ତ' ଭୋଲା ହେଲ, ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ମାଷର ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ମାଷର ଶକ୍ତିର ସାଗର ହୁଅ । ବୁଝିଲ । ଆଛା ।

ସଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟଦ୍ଵାରା ଭାଗ୍ୟବାନ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା, ସାଧାରଣତା ଭିତରେ ମହାନତାର ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା, ଭୋଲାରୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଥିବା, ସଦା ସର୍ବଦା ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରର ନିଶା ଏବଂ ଖୁସିରେ ରହୁଥିବା, ବିଶ୍ଵ ଆକାଶରେ ଭାଗ୍ୟର ତାରକା ହୋଇ ଚମକୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍କେ ।

ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ- ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ନିଜର ମଧୁରତା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧୁର କରୁଥିବା ଏବଂ ସର୍ବଦା ନିଜର ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃକ୍ଷଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବେହଦର ବୈରାଗୀ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କର ବିଶେଷତା । ଯାହାଙ୍କର ମଧୁରତା ମଧ୍ୟ ଅତିଶୟ ଏବଂ ବୈରାଗ୍ୟବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅତିଶୟ । ଏହିଭଳି ସବୁଜନ ରଖୁଥିବା ଆତ୍ମା ସଦା ସର୍ବଦା ସହଜରେ ଏବଂ ସ୍ଵତଃ ଭାବରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି । ମଧୁବନର ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତାର ପ୍ରଭାବ ସାରା ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ୁଛି । ଚାହେଁ ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମଧୁବନ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ଅଟେ ଯାହାର ଆଲୋକ କେହି ଚାହାନ୍ତୁ ବା ନ ଚାହାନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ୁଛି । ଏଠାରେ ଯେତେ ଯେତେ ଏହିଭଳି ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ସେହି ଅନୁସାରେ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ କିଛି ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ୟା କାରଣରୁ ହେଉ ବା ପରିସ୍ଥିତି କାରଣରୁ ହେଉ ବା ଅପ୍ରାପ୍ତି କାରଣରୁ ହେଉ କିନ୍ତୁ ଅସ୍ଥକାଳର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃକ୍ଷର ପ୍ରଭାବ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପଡ଼ୁଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଛ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଘଟଣା ଘଟୁଛି । ଏଠିକାର ବାତାବରଣର ପ୍ରଭାବ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ୁଛି । ଯଦି ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିମ୍ନ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଟିକିଏ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ସାଧାରଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ପୁଣି ସାଧାରଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମଧୁବନ ଏକ ବିଶେଷ ମଠ ଅଟେ । ଯେପରି କୌଣସି ଭାଷଣ ମଠ ଉପରେ ଯଦି କେହି ଭାଷଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବ ବା ଷ୍ଟେଜ ସେକ୍ରେଟାରୀ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସିଏ ତ' ଷ୍ଟେଜପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବ ନା ଭାବିବ ଏହା ତ' ଭାଷଣ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଯଦି କେହି ଛୋଟିଆ ଗୀତଟିଏ ମଧ୍ୟ ଗାଉଥିବ ବା ଫୁଲତୋଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିବ ତେବେ ବି ଯେତେବେଳେ ସିଏ ଷ୍ଟେଜ ଉପରକୁ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେହିଭଳି ସାବଧାନତାପୂର୍ବକ ଆସିବ । ତେବେ ମଧୁବନରେ ମଧ୍ୟ ଯିଏ

ଯେଉଁ ତୁ୍ୟଟୀରେ ରହିଥାଅ ନା କାହିଁକି, ନିଜକୁ ଛୋଟ ଭାବୁଥାଅ ବା ବଡ଼ ଭାବୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ମଧୁବନ ରୂପକ ବିଶେଷ ଷ୍ଟେଜ୍ ଉପରେ ଅଛି । ମଧୁବନ ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନ ଷ୍ଟେଜ୍ । ତେବେ ମହାନ ଷ୍ଟେଜ୍ ଉପରେ ପାର୍ଟି କରୁଥିବା ମହାନ ଆତ୍ମା ହେଲେ ନା । ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଉଚ୍ଚ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ନା, କାହିଁକିନା ମଧୁବନର ମହିମା ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କର ମହିମା ।

ତେବେ ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀ ମୋତି ସହିତ ସମାନ । ବାଣୀ ବାଣୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋତି ଭଳି ହେଉ— ଏଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେପରି କଥା କହୁନାହାନ୍ତି ମୋତିର ବର୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ କୁହାଯିବ ମଧୁରତା । ତୁମେମାନେ ଏଭଳି ବଚନ କୁହ ଯାହାକି ଶୁଣିବାବାଲା ଭାବିବ ଯେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି କଥା କହିବି । ତୁମ କଥା ଶୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିଖିବାପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ମିଳିବ ବା ଅନୁକରଣ କରିବେ । ଯାହାବି ବାଣୀ ତୁମ ମୁଖରୁ ବାହାରୁଥିବ ତାହା ଏପରି ହୋଇଥିବ ଯାହାକି କେହିବି ତାକୁ ରେକର୍ଡ଼ କରି ବାରମ୍ବାର ଶୁଣିବ । ଯଦି କୌଣସି କଥା ଭଲ ଲାଗେ ତେବେ ତାକୁ ରେକର୍ଡ଼ କରିଥାନ୍ତି ନା । ଯାହାଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଶୁଣିପାରିବେ । ତେବେ ଏହିଭଳି ମଧୁରତା ସମ୍ପନ୍ନ ବାଣୀ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏହିଭଳି ମଧୁର ବାଣୀର ପ୍ରକମ୍ପନ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ବ୍ୟାପୀଯାଇଥାଏ ଏବଂ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସେହି ପ୍ରକମ୍ପନକୁ ଆପେ ଆପେ ଗଣି ନେଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀ ମହାନ ହେଉ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧୁରତା ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା— ମଧୁବନରେ ଯେତିକି ସର୍ବ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ରହିଛି ତୁମେମାନେ ସେତିକି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ହୁଅ । ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅତିଶୟ ହେଉଛି ତେଣୁ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ସେତିକି ହେବା ଦରକାର । ତେବେ କୁହାଯିବ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ରହିଛି । ଯଦି କିଛି ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉନଥିବ ତେବେ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଅଛି ବୋଲି କିପରି କୁହାଯିବ । ଯଦି ସବୁକିଛି ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବୈରାଗ୍ୟବୃଦ୍ଧି ରହିଥିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ତେଣୁ ଯିଏ ଯେତିକି କରୁଛି ସେହି ଅନୁସାରେ ବଞ୍ଚିଯିବା ମଧ୍ୟ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତ' ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ ହିଁ ମିଳିବ । ବଞ୍ଚିଯିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟର ଆଶୀର୍ବାଦ ବା ସଜା ସ୍ନେହ ଏବେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଏବେ ହିଁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ହୃଦୟକୁ କେତେ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟର ଆଶୀର୍ବାଦ ରୂପକ ଖୁସି ଏବଂ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି ବିଚିତ୍ର ଅଟେ । ଏଭଳି ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଯେପରି କେହି ଅତି ସହଜରେ ହାତ ପାପୁଲି ଉପରେ ବସାଇ ଉଡ଼ାଇ ନେଇଯାଉଛି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ଆଜ୍ଞା ।

ଏହି ନୂଆ ବର୍ଷରେ ସମସ୍ତେ ନୂଆ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହଭରା ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ନା ? ସେଥିରେ ଦୃଢ଼ତା ଅଛି ତ ? ଯଦି କୌଣସି ବି ସଂକଳ୍ପକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଦୋହରାଇବ ତେବେ ଯେପରି କୌଣସି କଥାକୁ ପକ୍କା କରିବାଦ୍ୱାରା ତାହା ପକ୍କା ହୋଇଯାଏ, ସେହିପରି ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ତାକୁ ଛାଡ଼ନାହିଁ । ପ୍ରତିଦିନ ସେହି ସଂକଳ୍ପକୁ ଦୋହରାଇ ଦୃଢ଼ କରିଦିଅ ତେବେ ସେହି ଦୃଢ଼ତା ସବୁବେଳେ କାମରେ ଆସିବ । କେବେ କେବେ ଭାବିଦେଲ ମୁଁ କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲି ବା ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ସଂକଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଥିବ ଯେ ମୁଁ କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲି ତେବେ ଦୁର୍ବଳତା ଆସିଯିବ । ତେଣୁ ତାହାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଦୋହରାଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଅ ତେବେ ପକ୍କା ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ମିଳିଯିବ । ସମସ୍ତେ ମଧୁବନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାକୁ ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତାହା ବାବା ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ମଧୁବନନିବାସୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତାର ମହତ୍ତ୍ୱ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଯାଉଛି, ତେଣୁ ସେହିସବୁ ବିଶେଷତାର ଲାଭର ଅଂଶ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ମିଳିଯାଉଛି । ତେଣୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଯଦି କୌଣସି ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛନ୍ତି, ବା ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ବା କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଶିଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରେରଣା ଆସୁଛି ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ସାହକୁ ବତାଉଥିବା ଆତ୍ମାକୁ କେତେ ଫାଇଦା ମିଳୁଥିବ ତାହା ବିଚାର କର ତେଣୁ ଏତିକି ମହତ୍ତ୍ୱ ତୁମମାନଙ୍କର ରହିଛି । କରୁଛ ଗୋଟିଏ କୋଣରେ କିନ୍ତୁ ସବୁଆଡ଼କୁ ବ୍ୟାପୀ ଯାଉଛି । ଆଜ୍ଞା ।

ଏହି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଯୋଜନା- ଏହି ବର୍ଷ ଏଭଳି କୌଣସି ସଙ୍ଗଠନ ସୃଷ୍ଟି କର ଯାହାଙ୍କର ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ମିଳୁଥିବ ଏବଂ ତାହାର ଭାଇବେଶନ ଚାରିଆଡେ ବ୍ୟାପୁଥିବ । ଯେପରି ସରକାର ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଏଭଳି କୌଣସି ଗ୍ରାମର ଉନ୍ନତି କରାଇ ସାମ୍ବଲ୍ ରୂପରେ ଦେଖାଅ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ତୁମେମାନେ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ କିଛି କରୁଛ ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ସେହିଭଳି ଏପରି କୌଣସି ସଙ୍ଗଠନ ସୃଷ୍ଟି ହେଉ ଯାହାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ମିଳୁଥିବ । କେହି ବି ଯଦି ଦେଖିବାକୁ ଚାହିଁବ ଦିବ୍ୟଗୁଣ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଶକ୍ତି କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଜ୍ଞାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଯୋଗ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବାସ୍ତବିକ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ । ଏହିଭଳି ଯଦି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଛୋଟ ଗ୍ରାମ ପ୍ରାକୃତିକ ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାଶନ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଆପେ ଆପେ ବ୍ୟାପିଯିବ । ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତେ ପ୍ରାକୃତିକାଳରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକାଳର ପ୍ରଭାବ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏଭଳି କେହି ତୀବ୍ର ଉମଙ୍ଗ-ଉସାହର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ୱରୂପ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଗ୍ରାମ ହୁଅନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ସହଜରେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରେରଣା ପାଇପାରିବେ, ଏବଂ ଚାରିଆଡେ ଏହି ପ୍ରେରଣା ପହଞ୍ଚିଯିବ । ତାହାହେଲେ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଆଉ ଜଣେ, ତାଙ୍କଠାରୁ ଆଉଜଣେ, ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଚାରିଆଡେ ବ୍ୟାପିଯିବ ତେଣୁ ଏଭଳି କୌଣସି ବିଶେଷତା କରି ଦେଖାଅ । ଯେପରି ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାବନା ଥାଏ ଯେ ଇଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରଣା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ସେହିଭଳି ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଚିଆରି କର, ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ କହିବେ ହଁ, ଇଏ ବାସ୍ତବିକ ଜ୍ଞାନର ସ୍ୱରୂପ ଅନୁଭବ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାତାବରଣ ନିର୍ମାଣ କର । ଏହିଭଳି କିଛି କରିଦେଖାଅ ଆଜିକାଲି ସଂକଳ୍ପର ଯେତିକି ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି ସେତିକି ପ୍ରଭାବ ବାଣୀର ପଡୁନାହିଁ । ବାଣୀଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କୁହ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ୧୦୦ ଶବ୍ଦର ପ୍ରକାଶନ ଖୋଲାଅ ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ଶବ୍ଦ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକାଭଳି ହୋଇଗଲାଣି, କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦ ସହିତ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରକାଶନ ରହିଛି ତାହା ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ନାହିଁ, ତାହା କେବଳ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଅଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବିଶେଷତା କରି ଦେଖାଅ । ବାକି ସମ୍ମିଳନୀ ତ' କରିବ, ଯୁବାବର୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତ' କରିବ, ଏସବୁ ତ' ହେଉଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଉମଙ୍ଗ-ଉସାହ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତାହାହେଲା ମନର ଶୁଦ୍ଧ ବୃତ୍ତିଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶନ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବା ଯାହାକି ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ଆଜ୍ଞା ।

ବରଦାନ:- ସହନଶକ୍ତିର ଧାରଣାଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ସଦାକାଳର ବିଜୟୀ ହୁଅ ।

ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି— ଆଜିକାଲି ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇ ଚାଲିବା କଷ୍ଟକର, ମିଥ୍ୟ କଥା କହିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, କେହି କେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଚତୁରତା ପୂର୍ବକ ଚାଲିବାକୁ ତ' ପଡୁଛି କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାବାଦୀଙ୍କୁ ତ' ଦେଖି ସତ୍ୟତା ବା ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ କେତେ ବିରୋଧକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି ବି ବିଚଳିତ ହୋଇନଥିଲେ । ସତ୍ୟତାକୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ସହନ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ଏଥିରେ ସହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଝୁଙ୍କିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ପରାଜୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତାହା ପରାଜୟ ନୁହେଁ ସଦାକାଳର ବିଜୟ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରସନ୍ନ ରହିବା ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା— ଏହା ହେଉଛି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବା ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବା ।